

Sanglaudos politika

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Komisijos 7-osios ir 8-osios pažangos ataskaitų dėl ES sanglaudos politikos ir 2013 m. strateginio pranešimo dėl programų įgyvendinimo 2007–2013 m. (2013/2008(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 24 d. Komisijos septintąją ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitą (COM(2011)0776) ir prie jos pridėtą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SEC(2011)1372);
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 26 d. Komisijos aštuntąją ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitą (COM(2013)0463) ir prie jos pridėtą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2013)0232);
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 18 d. Komisijos 2013 m. sanglaudos politikos strateginę ataskaitą dėl programų įgyvendinimo 2007–2013 m. (COM(2013)0210) ir prie jos pridėtą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2013)0129);
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 6 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai, kurių veiklos gairės pateiktos Bendroje strateginėje programoje, bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui ir Sanglaudos fondui taikytinos bendrosios nuostatos, ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 11 d. rezoliuciją „Sanglaudos politika. Investicijos į tikrąją ekonomiką“¹,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 7 d. rezoliuciją dėl ES sanglaudos ir regionų politikos po 2013 m.²,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl sanglaudos politikos indėlio siekiant Lisabonos ir 2020 m. ES strategijos tikslų³,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 6 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl konkrečių su Europos regioninės plėtros fondu ir investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslu susijusių nuostatų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- atsižvelgdamas į 2013 m. spalio mėn. Regionų komiteto 4-ąją strategijos „Europa 2020“ stebėjimo ataskaitą;

¹ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 113.

² OL C 371 E, 2011 12 20, p. 39.

³ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 120.

- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos mėn. Komisijos regioninės ir miestų politikos generalinio direktorato ir Užimtumo, socialinių reikalų ir įtraukties generalinio direktorato bendrą dokumentą „ES sanglaudos politikos indėlis į užimtumą ir augimą Europoje“,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. birželio mėn. Europos Parlamento paskelbtą tyrimą „Sanglaudos politika po 2013 m. Kritinis teisės aktų pasiūlymų vertinimas“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0081/2014),
- A. kadangi empiriniai įrodymai patvirtina, kad dėl ekonomikos, finansų ir socialinės krizės konvergencijos procesas sustojo arba netgi pakrypo priešinga kryptimi, dėl to padidėjo regionų skirtumai ir pasibaigė ilgas laikotarpis, per kurį nuosekliai mažėjo regionų BVP vienam žmogui skirtumai ir nedarbas ES, ir kartu buvo labiau paveikti silpnesni Sąjungos regionai;
 - B. kadangi valstybių narių ir ES lygmeniu išteklių sumažėjo ir jų reikia vis labiau, o dėl krizės ir recesijos bei valstybės skolos krizės keliuose valstybėse narėse valstybėms narėms galiausiai teko įgyvendinti reikalingas, svarbias struktūrines reformas, kurios padėtų atkurti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą, ir dėl kurių kada nors būtų sumažintas struktūrinių ir sanglaudos fondo bendras finansavimas;
 - C. kadangi dėl fiskalinio konsolidavimo politikos visų pirma subnacionaliniu lygmeniu padidėjo sanglaudos politikos kaip viešųjų investicijų šaltinio vaidmuo ir svarba, nes finansavimas pagal šią politiką daugelyje valstybių narių ir regionų sudaro daugiau kaip pusę visų viešųjų investicijų;
 - D. kadangi krizė turi neigiamos įtakos visiems Europos regionams ir miestams, todėl didėja sanglaudos politikos finansavimo svarba pereinamojo laikotarpio ir labiau išsivysčiusiuose regionuose;
 - E. kadangi pagalba siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų turi labai stiprų regioninį aspektą, į kurį reikėtų atsižvelgti rengiant ir įgyvendinant kitos kartos programas pagal ES sanglaudos ir kitą investicijų politiką;
 - F. kadangi iki šiol sanglaudos politika daugiau buvo siejama su įsisavinimu, o ne apibrėžimu ir stebėjimu bei tikslų įgyvendinimo vertinimu, o stebėjimo ir vertinimo sistemų tikslas gerinti skirtingų tikslinių rodiklių apibrėžimą pagal vietos, regionines ir tarpregionines ypatybes ir poreikius nėra visiškai pasiekiamas;
 - G. kadangi pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą sanglaudos politika tebėra svarbiausias ES viešojo finansavimo šaltinis ir kadangi naujojoje sanglaudos politikos sistemoje visas dėmesys skiriamas būtinybei regionų ir vietos lygmenimis sutelkti investicijas į svarbias sritis, pvz., darbo vietų kūrimą, MVI, užimtumą (visų pirma jaunimo užimtumą), darbo jėgos judumą, mokymą ir švietimą, mokslinius tyrimus, technologijų plėtrą ir inovacijas, IRT, darnųjį transportą ir kliūčių šalinimą, tvariąją energetiką, aplinką, valdžios institucijų institucinių gebėjimų ir efektyvaus viešojo administravimo skatinimą, miestų plėtrą bei miestus;

- H. kadangi būtinybė pasiekti daugiau su mažiau išteklių paskatino į naująją sanglaudos politikos sistemą (Bendrųjų nuostatų reglamentas¹) įtraukti pažangiąją specializaciją, kad regionai vadovautųsi strateginiu ir mažiau nenuosekliu požiūriu į ekonomikos plėtrą, skiriant tikslinę paramą moksliniams tyrimams ir inovacijoms;
- I. kadangi partnerystė ir daugiapakopis valdymas – tai horizontalieji bendrieji principai, kuriais remiantis įgyvendinama Sąjungos pažangaus, tvaraus ir įtraukaus augimo strategija, atsižvelgiant į naujuosius sanglaudos politikos teisės aktus;
- J. kadangi įgyvendinant 2007–2013 m. programą atliktuose vertinimuose neatsižvelgta į visą vertinimo ciklą, įskaitant rezultatyvumą, veiksmingumą ir poveikį;
- K. kadangi fondų panaudojimo norma yra maždaug 50 proc. valstybėse narėse ir maždaug 30 proc. paskutiniaisiais laikotarpio metais;
- L. kadangi MVĮ patiria sunkumų siekdamos gauti finansavimą iš bankų sektoriaus;

Bendri įgyvendinimo uždaviniai dabartiniu programavimo laikotarpiu

1. palankiai vertina septintąją ir aštuntąją pažangos ataskaitas, taip pat 2013 m. strateginę ataskaitą, ir ragina Komisiją, kuri dabar pradeda 2007–2013 m. *ex post* vertinimą, ir valstybes nares užtikrinti, kad stebėseną ir vertinimą būtų grindžiami patikimais duomenimis, įvertinti veiksmų rezultatyvumą, veiksmingumą ir poveikį ir užtikrinti, kad *ex post* vertinimas būtų baigtas iki 2015 m. galutinio termino, kaip nustatyta ankstesniame Bendrajame reglamente, kad būtų aiškiai pasisemta patirties siekiant įgyvendinti naująjį programavimo laikotarpį;
2. mano, kad biudžeto konsolidavimo politikos savaimė nepakanka augimui didinti ir investicijoms, kuriomis būtų kuriamos geros kokybės ir tvarios darbo vietos, skatinti, nes reikia ir tokių priemonių, kuriomis būtų remiama ekonomika ir skatinama kol kas trapi ir nedrąši pažanga atsigavimo link;
3. ragina Komisiją ir valstybes nares padidinti investicijas verslumo, verslo pradėjimo ir savarankiško darbo srityse, nes tai būdas kurti daugiau darbo vietų, ypač dėl to, kad daugiau nei du trečdaliai darbo vietų ES privačiame sektoriuje yra darbo vietos MVĮ ir labai mažose įmonėse; laikosi nuomonės, kad ypatingą dėmesį reikėtų skirti regioniniams ir vietos lygmenims; be to, mano, kad investicijos į socialinį verslą ir socialinį verslumą yra gera papildoma galimybė patenkinti socialinius poreikius, kurie nėra patenkinami viešosiomis gėrybėmis bei paslaugomis;
4. reiškia susirūpinimą dėl to, kad dėl ekonomikos krizės poveikio trūksta pakankamų viešųjų finansinių išteklių tinkamam strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimui, visų pirma subnacionaliniu lygmeniu, ir kad nemažai prasčiau išsivysčiusių valstybių narių ir regionų

¹ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

labai priklauso nuo sanglaudos politikos finansavimo; mano, kad prieš priimant bet koki sprendimą, susijusį su galimomis makroekonominėmis sankcijomis, reiktų atidžiai apvarstyti tai, kad kai kurių valstybių narių plėtra labai smarkiai priklauso nuo sanglaudos finansavimo;

5. mano, kad, nors pagal dabartinę daugiametę finansinę programą sanglaudos politikai skirta santykinai nedaug išteklių, palyginti su esamais poreikiais, didesnio efektyvumo ir didesnės ES biudžeto bei nacionalinių biudžetų sinergijos užtikrinimas vis dėlto galėtų būti svarbūs augimą skatinančios politikos svertai;
6. mano, jog siekiant padėti įgyvendinti Europos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategiją „Europa 2020“ vadovaujantis ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslais, nepaisant būtinybės didžiausią dėmesį skirti ilgalaikį potencialą kurti darbo vietas ir diegti naujas inovacijas turintiems sektoriams, svarbu atsižvelgti į mažiau išsivysčiusių regionų didžiulį poreikį gauti investicijų į infrastruktūros projektus pagrindiniuose sektoriuose, pvz., transporto, telekomunikacijų ir tvarios energetikos sektoriuose;
7. mano, kad nepaisant to, jog vietos ir regionų valdžios institucijos dalyvauja rengiant partnerystės susitarimus, reikia imtis papildomų veiksmų sanglaudos politikos valdymo sistemos, strategijos „Europa 2020“ ir Europos semestro teritoriniam aspektui stiprinti, užtikrinant tikrą dialogą ir papildomumą įvairiais valdymo lygmenimis ir šiais lygmenimis nustatytų prioritetų atitiktį nacionaliniu, regionų ir vietos lygmenimis nustatytiems poreikiams ir ypatumams; todėl pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad savivaldybės ir regionai tinkamai dalyvautų kuriant nacionalines strategijas ir apibrėžiant konkrečias savo problemas ir uždavinius ir tuo pat metu užtikrintų, kad nedidėtų administracinė našta;
8. mano, kad įgyvendinant sanglaudos politiką galima geriausiai užtikrinti strategijos „Europa 2020“ teritorinį aspektą, reikalingą siekiant naikinti labai reikšmingus augimo skirtumus Sąjungoje ir valstybėse narėse, užtikrinti, kad augimo galimybės taip pat būtų išnaudojamos atokiausiose ir mažiausiai apgyvendintose Sąjungos vietovėse, ir atkreipti dėmesį į tai, kad institucinių gebėjimų skirtumai reiškia, kad skirtingi regionai negali vienodai remtis nustatytais tiksliniais rodikliais kaip etalonais;

Dėmesys užimtumui ir socialinei įtraukčiai

9. ypač nerimauja dėl to, kad dėl krizės gerokai padaugėjo prie skurdo ar socialinės atskirties ribos atsidūrusių gyventojų, kurie kenčia dėl materialinio nepritekliaus, blogėjančios aplinkos būklės ir prastų būsto sąlygų arba kurių užimtumo lygis yra labai žemas ir kuriems gresia atskirtis ir energijos nepriteklis, kad tai daugiau būdinga konvergencijos regionams ir miestams ir ypač sostinių regionams, kurie pagal rodiklius priskiriami prie išsivysčiusių, ir kad su tuo, visų pirma, susiduria moterys, vienišų tėvų šeimos, gausios šeimos, turinčios keturis ar daugiau vaikų, slaugytojai (ypač slaugantys neįgalius šeimos narius), socialiai atskirtų bendruomenių nariai ar vyresni priešpensinio amžiaus žmonės, kuriems dažnai nesuteikiamos vienodos galimybės;
10. mano, kad šias problemas reikia skubiai spręsti, nes jos smarkiai kenkia regionų sanglaudai ir gali kelti grėsmę Sąjungos vidutinės trukmės ir ilgalaikiam konkurencingumui, daugiausia dėmesio skiriant politikai, kuria būtų užtikrintas, visų pirma jaunimui, tvarus, geros kokybės užimtumas ir socialinė įtrauktis, skatinant MVĮ atlikti svarbų vaidmenį šiuo klausimu, mažinant susiskaidymą ir padedant pereiti iš

vienos darbo vietos į kitą, daugiausia dėmesio skiriant ilgalaikių bedarbių profesinio perkvalifikavimo programoms, remiantis karjerą bebaigiančiųjų įgyta patirtimi ir skatinant vienodą moterų ir vyrų ekonominį nepriklausomumą; mano, jog itin svarbu skatinti informacijos ir komunikacijos priemonių fizinį prieinamumą ir prieigą prie jų, kurių užtikrinimo lygis turėtų būti įvertintas pasitelkiant objektyvius ir palyginamus rodiklius ir atsižvelgiant į demografinius pokyčius;

11. atkakliai tvirtina, kad Europos socialinio fondo (ESF) tenka vaidmuo lygiagrečiai ir kartu su Europos regioninės plėtros fondu (ERPF) mažinant regionų žmogiškojo kapitalo skirtumus ir padedant didinti užimtumą, jis padeda įgyvendinti kai kuriuos iš esamų svarbiausių Sąjungos prioritetų, t. y. skatinti jaunimo užimtumą ir darbo rinką, tvarią ekonomiką ir augimą, mažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių, kovoti su skurdu, diskriminacija ir socialine atskirtimi; todėl tvirtina, jog būtina griežtinti patikimo finansų valdymo principą, visų pirma didinti ESF operacijų rezultatyvumą ir veiksmingumą, ir ragina Komisiją visapusiškai išanalizuoti ESF poveikį nedarbui ir darbo vietų kūrimui;
12. pripažįsta, kad didelė dalis ESF išlaidų skiriama siekiant skatinti kurti daugiau ir geresnių darbo vietų, remti nepalankioje padėtyje esančių grupių (įskaitant neįgaliuosius) integraciją ir plėtoti įtraukią visiems prieinamą visuomenę; vis dėlto pabrėžia, kad krizės sąlygomis daugiau dėmesio reikėtų skirti tam, kad ESF parama būtų veiksmingai nukreipta į vietos ir regioninių skirtumų mažinimą ir kovą su socialine atskirtimi, galimybių įsidarbinti suteikimą, ypač pažeidžiamiausioms grupėms ir jaunimui, ir į tai, kad moterims būtų padedama vėl integruotis į darbo rinką mažinant segregaciją pagal lytį;
13. pažymi, kad didelis mokyklos nebaigusių asmenų skaičius kai kuriuose regionuose gerokai viršija 10 proc. tikslą ir kad šiems asmenims turi būti siūlomos jų poreikius atitinkančios studijos, praktika arba darbas; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į Jaunimo garantijų iniciatyvos svarbą mokyklos nebaigusiems asmenims; pabrėžia, kad norint sumažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių, svarbu užtikrinti, kad švietimo sistema būtų įtrauki ir suteiktų vienodas galimybes visiems jauniems asmenims; pabrėžia, kad dėl šios priežasties reikia rasti sprendimą siekiant integruoti šiuos žemos kvalifikacijos jaunuolius į darbo rinką, be kliūčių suteikiant jiems prieinamas ir kokybiškas profesinio rengimo arba praktinio mokymo paslaugas, kad jie galėtų įgyti rinkoje paklausius įgūdžius, kadangi žema kvalifikacija kelia nedarbo riziką, o nedarbas – skurdo ir socialinių problemų riziką, taip pat kad nedarbas susijęs su daugybe socialinių problemų, kaip antai atskirtimi, socialiniu susvetimėjimu ir nesugebėjimu sukurti savarankiško gyvenimo; pažymi, kad dėl šios priežasties ESF indėlis yra labai svarbus užtikrinant, kad daugiau jaunų asmenų gautų pagalbą ir tęstų mokslą bei įgytų darbui ir profesinei veiklai reikalingą kvalifikaciją, taip pat užtikrinant didesnes galimybes dalyvauti aukštos kokybės švietimo sistemoje ir specialiuose projektuose, skirtuose vaikams iš nepalankioje padėtyje esančių grupių ir mažumų (įskaitant neįgaliuosius); ragina valstybes nares skatinti atitinkamą profesinį rengimą ir praktinį mokymą tiems, kuriems tai naudinga;
14. pabrėžia, kad jaunimo užimtumo padėtis labai priklauso nuo bendros ekonominės padėties ir kad dėl šios priežasties labai svarbu remti, nukreipti ir stebėti jaunimo perėjimą iš švietimo sistemos prie profesinio gyvenimo; todėl laikosi nuomonės, kad Komisija galėtų suderinti visus būsimus pasiūlymus dėl politikos šioje srityje su iniciatyvomis „Judus jaunimas“ ir „Jaunimo galimybės“;

15. pabrėžia, kad užimtumo lygis kai kuriuose regionuose vis dar yra mažesnis negu 60 proc. ir kad daugelis regionų savo nacionalinių tikslų nevykdo net 20–25 proc., o tai daro itin neigiamą poveikį jaunimui, moterims, vyresniems asmenims, slaugytojams ir neįgaliesiems; pabrėžia, kad tam tikros kovos su krize priemonės padarė neigiamą poveikį sanglaudai ir taikant jas skirtumai ES iš esmės padidėjo; pabrėžia, kad siekiant užtikrinti didelės rizikos grupių užimtumą arba sudaryti jiems skirtas alternatyvias užimtumo galimybes reikia tikslinių priemonių, padedančių kurti darbo vietas, suteikti galimybes mokytis ir išsaugoti darbo vietas; pabrėžia, kad tam tikrose atokiose vietovėse gyventojai iš kartos į kartą neturi darbo ir dėl to kyla ypatingas pavojus socialiai atskirtoms gyventojų grupėms;
16. pabrėžia, kad užimtumo lygis išliko gerokai žemesnis už strategijoje „Europa 2020“ užsibrėžtą tikslą, kad iki 2020 m. bent 75 proc. 20–64 metų amžiaus gyventojų turėtų darbą; pažymi, kad, kol nėra konkrečių užimtumo lygio tikslų regioniniu lygmeniu, ES valstybės narės yra individualiai nustačiusios nacionalinius tikslus, kurių daugeliu atvejų nepavyko pasiekti, nes finansų ir ekonomikos krizė turėjo stiprų asimetrinį poveikį regioninėms darbo rinkoms, pirmiausia Pietų Europos šalyse, kuriose labai išaugo jaunimo nedarbas;
17. mano, jog visi regionai susiduria su uždaviniu užtikrinti tvarų augimą ir efektyvų išteklių naudojimą; todėl pabrėžia, kad būtina įgyvendinti politiką, kurią vykdant būtų teikiama pirmenybė išlaidoms švietimo, mokymosi visą gyvenimą, mokslinių tyrimų, inovacijų ir technologinės plėtros, energijos vartojimo efektyvumo ir vietos verslumo srityse ir visų rūšių verslui, ypač MVĮ, kuriamos naujos finansinės priemonės;
18. primena apie MVĮ galimybes kurti darbo vietas ir ragina valstybes nars plėtoti politiką, kurią įgyvendinant būtų pagerintos MVĮ galimybės gauti finansavimą ir finansavimo sąlygos; ragina Komisiją bendradarbiauti su valstybėmis narėmis siekiant užtikrinti didesnę kvietimų pateikti pasiūlymus sistemos skaidrumą ir nuspėjamumą ir sumažinti laiko tarpą nuo kvietimo pateikti pasiūlymus paskelbimo iki sutarties sudarymo, ypač turint omeny MVĮ, kurios konkuruoja sparčiai besikeičiančiomis sąlygomis;
19. ragina ypatingą dėmesį skirti kultūros ir kūrybos sektoriams, kurie prisideda siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų, ypač tikslo kurti darbo vietas; atkreipia dėmesį į gyvybiškai svarbų šių sektorių indėlį į regionų ir miestų plėtrą; ragina taikyti ilgalaikes priemones, kuriomis būtų skatinamas tęstinis moterų švietimas, ypač susijęs su šiais sektoriais, siekiant užtikrinti veiksmingą jų kvalifikacijų panaudojimą ir naujų galimybių dirbti kūrimą;

Vertinimo rezultatai

20. primena, kad, nors yra patikimų įrodymų, kad sanglaudos politikos įgyvendinimas paspartėjo ir kad atitinkamomis programomis svariai prisidėta daugelyje sričių, į kurias būtina investuoti siekiant ekonomikos modernizavimo ir konkurencingumo (pvz., moksliniai tyrimai ir plėtra, parama MVĮ, reindustrializacija, socialinė įtrauktis, švietimas ir mokymas), daugelis valstybių narių gali neįgyvendinti savo programų iki esamo programavimo laikotarpio pabaigos; todėl ragina Komisiją nuodugniai išanalizuoti mažos įsisavinimo normos priežastis ir ragina valstybes nars teikti bendrą finansavimą siekiant paspartinti fondų įgyvendinimą;

21. ragina valstybes nares išanalizuoti sanglaudos politikos finansavimo ir kitų ES finansavimo šaltinių (pvz., TEN-T, TEN-E, CEF, „Horizontas 2020“, COSME ir kitų programų), taip pat Europos investicijų banko ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko teikiamo finansavimo sinergiją; ragina valstybes nares spartinti įgyvendinimą, taip pat supaprastinti ir gerinti galimybę gauti turimas lėšas, kad MVI, pilietinės visuomenės organizacijos, vietos savivaldybės ir kiti suinteresuotieji naudotų gavėjai būtų skatinami jomis naudotis;

Stebėsenos ir vertinimo uždaviniai

22. mano, kad politinių diskusijų ir mokymosi srityje vertinimui tenka esminis vaidmuo, tačiau yra susirūpinęs dėl to, kad, nors stebėsenos duomenų ir informacijos apie įgyvendinimą teikimas gerina nustatytų tikslų kokybę, dėl nevienodos kokybės daugeliu atsiskaitymo apie pažangą atvejų sunku susidaryti išsamų vaizdą apie pažangą siekiant tikslų regionų ir vietos lygmenimis; pabrėžia, kad atliekant vertinimą taip pat reiktų įvertinti ir pasiūlyti priemones, kuriomis būtų palengvinta naudoti gavėjams, įskaitant MVI, vietos ir regionų valdžios institucijas ir NVO, tenkanti nereikalinga našta; mano, jog neturi būti užkraunama jokia papildoma našta, susijusi su stebėseną;
23. mano, kad pažangos ataskaitose nepakankamai išsamiai aprašoma įgyvendinant sanglaudos politiką ir siekiant nustatytų tikslų padaryta pažanga, kadangi nėra atitinkamo lygmens duomenų arba trūksta aiškaus ryšio tarp pateiktų statistinių duomenų ir sanglaudos politikos tikslų, kuriuos reikia stebėti, įgyvendinimo masto;
24. prašo Komisiją ir valstybes nares, siekiant didinti ataskaitų skaidrumą, programavimo ir jo įgyvendinimo kokybę, visapusiškai naudoti stebėsenos ir vertinimo priemones, numatytomis pagal dabartinę teisės aktų sistemą (griežtesnis orientavimasis į rezultatus, bendrų rezultato rodiklių naudojimas, programoms specialiai skirtų rezultatų rodiklių pasirinkimas ir aiški rezultatų sistema);
25. mano, kad, nors iš 2007–2013 m. laikotarpio sanglaudos politikos programų, kurios buvo bendrai finansuojamos ERPF ir Sanglaudos fondo lėšomis, įvertinimai rodo, kad rengiant tokias programas valstybėse narėse apskritai gerai suvokiamas lyčių lygybės reikalavimas (70 proc.¹), juose taip pažymima, kad lyčių lygybė jokia būdu nėra veiksmingai integruojama į programas aiškiai įvardijant problemas ar skaičiais išreikštus tikslus (mažiau kaip 8 proc.); ragina Komisiją toliau tobulinti valstybių narių ataskaitų teikimo sistemas nustatant ir taikant rodiklius, kad būtų galima įvertinti paramą, kuri pagal sanglaudos politiką buvo teikiama siekiant tikros pažangos lyčių lygybės srityje, ir mastą, kuriuo tai pavyksta užtikrinti;
26. ragina Komisiją patikrinti, ar valdymo institucijos projektų lėšų gavėjams taiko Pavėluotų mokėjimų direktyvą ir imasi tinkamų priemonių mokėjimų vėlavimams sumažinti;
27. ragina Komisijos vidaus audito tarnybą ir Europos Audito Rūmus dažniau atlikti sanglaudos ir struktūrinių fondų ir ypač ESF veiklos rezultatų auditą;

o

¹ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

28. pveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.